

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas, Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

1. De dignitate Sacerdotum generatim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

MEDITATIONES

De Sacerdotum dignitate, &
virtutibus.

MEDITATIO I.

De dignitate Sacerdotum generatim.

CONSIDERA quam præclara nomi-
na à S. Scripturis, & SS. Patribus Sa- 1.
cerdotibus tribuantur: Vocantur enim:
1. Angeli Malach: 2. *Labia Sacerdotis custo-
diant scientiam, & legem requirent ex ore eius,
quia angelus Domini exercituum est.* 2. Vica-
rii Christi. Luc. 10. *Qui vos audit, me audit;
qui vos spernit, me spernit.* 3. Sol terræ, lux
mûdi, & lucernæ super candelabra posite.
Matth. 5: 4. pastores, doctores, & dispen-
satores mysteriorum Dei Ioan. 10: & 21.
Eph. 4: 1. Cor. 4: 5. Episcopi, Pontifices &
Præpositi. 1. Tim. 3. Tit. 1. Heb. 5: 13. 6 me-
diatores inter Deum & homines, clauigeri
cæli, cubicularii Christi, principes populi,
primitiæ Domini, primogeniti Israel. |

CONSIDERA quanto honore affecti 2.
fuerint, tum in veteri, tum in nouo testa-
mento, imò etiam apud gentiles. Nam in
veteri

veteri hæreditatem non habuerunt inter
 cæteros Iudæos, vt est Num. 18 sed Domi-
 nus erat hæreditas eorum. In nouo quoq;
 ex redditibus Ecclesiis vel cænobiis pie
 oblati vitam traducunt, ideo clerici dicti,
 quia in sorte Domini vocati sint, vel quia
 pars Domini, & ideo singulari quodam ri-
 tu à solis Episcopis ad hunc gradum Deo
 consecrantur. Sed nec vllus sibi hunc ho-
 norem assumere potest, nisi vocatus sit à
 Deo tanquã Aaron. Heb. 4. Deinde: Con-
 stantinus Imperator tantopere eos vene-
 ratus est, vt dixerit. Si Sacerdotem viderẽ
 peccatẽ cum scemina, pallio meo cõte-
 gerẽ S. Martinus Episcopus Turon. pran-
 dẽs cum Cæsare, prius socio suo, quod ef-
 set sacerdos, poculum porrexit, quã Cæ-
 sari. B. Ambrosius dicit regũ ac Principũ
 colla genibus submitti sacerdotum, eosq;
 osculata eorũ dextera credere se eorũ ora-
 tionib. adiuuari. B. Gelasius Papa in epist.
 ad Anastasium Imperatorem. Duo sunt,
 inquit, Imperator, quib⁹ principaliter hic
 mundus regitur. Auctoritas sacra Pontifi-
 cum, & Regalis potestas, in quibus tanto
 grauius est pondus sacerdotum, quãto et-
 iam pro ipsiis regibus hominum in diuino
 examine sunt reddituri rationem.

Sulpit
in vi-
 6.

7.
 1. c.
 2.

SACRO SACERDOTIO. 311

Considera, sanctissimos quosque ob summam eius dignitatem refugisse sacerdotium, ut S. Antonium, S. Pachomium, S. Benedictum, & S. Franciscum, cui heretico, an fieri deberet sacerdos, cum esset diaconus, in via occurrit angelus, gestans vitrum pellucidum clarissimo liquore plenum, dixitque sacerdotis animam simile esse debere illi liquori. Vnde ille sacerdos fieri noluit, quia tantam suę animę puritatem esse non putavit. Multi quoque sancti & ætate prouecti eremitę monasteria deseruere, ne ad sacerdotium prouerterentur: alij verò iam ad illud prouecti, vel etiam ad Episcopatum, in remotas terras abierunt, ne agnoscerentur, ut Ioãnes Silentarius, & alij S. Marcus quoque dicitur sibi abscidisse pollicem, ne fieret sacerdos, & S. Ammonius aures, ne fieret Episcopus.

MEDITATIO II.

*De causa dignitatis Sacerdotum
nouę legis.*

Considera dignitatem sacerdotum nouę legis, sumi ex duplici potestate illis collata, ordinis & iurisdictionis. Ratione ordinis possunt cōsecrare corpus & sanguinem